

Nordisk familjebok och gudsnamnet

יהוה

I det klassiska uppslagsverket, [Nordisk familjebok](#), Uggleupplagan, som utkom 1904-1926 på 38 volymer, finns information om gudsnamnet

Jehovāh är det för gamla testamentet egendomliga namnet på Gud, det namn, som Gud enl. G. T. bär som judarnas nationalgud, därför af judarna betecknad som "det egendomliga namnet" eller "väsens-

namnet", d. v. s. det namn, som säger, hvad Gud är till sitt väsen. Om dess rätta uttal äro meningarna ännu delade. Ett bland de lärde tämligen allmänt antagande är, att det bör uttalas *Jahveh* (eller *Jahaveh*). Hebreiska språkets stambokstäfver äro konsonanter, och vokalerna äro endast tecken, som skrivas öfver eller under konsonanterna. Ifrågavarande namn på Gud skrives därför med konsonanterna *J h v h*, hvilka på olika sätt kunna vokaliseras. Vid läsningen af G. T. brukade judarna af vördnad för detta gudsnamn icke uttala det, utan nämnde i stället ett annat gudsnamn, vanligen *A d o n a j* eller *E l o h i m*. De skriftlärde ansågo t. o. m. lagen förbjuda uttalandet af *J h v h*, åberopande i synnerhet 3 Mos. 24: 16, hvilket ställe dock kan afse blott ett oheligt begagnande af detta namn. Man antager därför, att *J h v h* vokaliserats med vokalerna i *Adonaj* (a l. e, o och a). Likväl saknas icke, äfven i nyare tider, förfäktare för den meningen, att uttalet *Jehovah*, som vunnit burskap, också är det ursprungliga. — Enl. 2 Mos. 3: 13—15; 6: 2—8 betyder namnet *Jehovah*: "han som är den han är", hvilken något mystiska formel angifver oföränderligheten såväl hos Guds väsen som särskildt hos Gud i hans egenskap af egendomsfolkets förbundsgud, hvilken håller löftena till patriarkerna. Namnet betecknar alltså, att Gud oföränderligt fasthåller och fullföljer sin frälsningsplan, om också det stundom ser ut, som om han icke skulle göra det, t. ex. under folkets förtryck i den egyptiska trälldomen. — Några försök ha gjorts att förneka namnet *Jehovahs* rent hebreiska ursprung. Redan *Voltaire* sökte dess härledning ur de egyptiska mysterierna, och nyare derivationer af samma slag förefinnas också. J. P.

Jehovāh solātium me'um, äfven *De'us solātium me'um*, "Gud min tröst", konung *Karl IX:s* af Sverige valspråk.